

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Hristos se naște, SLĂVIȚI-L!

ÎNTRUPAREA LUI HRISTOS NE STRĂMUTĂ ÎN ÎMPĂRĂȚIA IUBIRII SALE

**DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII
DOMNULUI**

**A Sfinților Părinți după trup
ai Domnului**

**Genealogia Mântuitorului
Înainte-prăznuirea Domnului**

**SF. SFINȚIT MC. IGNATIE TEOFORUL,
EPISCOPUL ANTIOHIEI**

Știm că Pruncul Sfânt, a Căruia naștere o vom prăznuți peste câteva zile, este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat, așa cum ne-au învățat Proorocii și Apostolii. Dar ce folos avem noi din această știință despre Iisus? Mă întreb și vă întreb pe fiecare în parte: câtă credință curată și câtă dragoste sinceră purtăm în inimi Bunului nostru Mântuitor, Care ne-a lăsat cuvânt de nădejde și de putere în clipa când Se înălța la cer: „Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28, 20)?

Ne apropiem de Crăciun – Nașterea Domnului, sărbătoare care subliniază plener iubirea fără margini a lui Dumnezeu față de om. Iar dacă ascultăm Genealogia Mântuitorului ne dăm seama cum și-a asumat Dumnezeu prin întrupare firea noastră, căci evanghelistul Matei ne trece în revistă o seamă de regi, femei de alt neam, și femei păcătoase ca să ne arate nouă că Dumnezeu nu S-a rușinat de noi când Și-a asumat firea umană, ci a luat-o ca s-o sfințească. S-au amintit în Genealogie regi cu păcate grele, femei desfrânate și de alt neam ca să le arate evreilor și nouă că Dumnezeu vrea ca noi toți, păcătoși, să ne îndreptăm și să ne sfințim prin Iisus Hristos. Sfântul Apostol Pavel în „Apostolul” care se citește astăzi (Evrei 11, 9-10; 32-40), ne arată cât de importantă este credința și cum mulți drepti ai Vechiului Testament au așteptat întruparea Fiului lui Dumnezeu și n-au primit făgăduința „pentru că Dumnezeu rânduiise pentru noi ceva mai bun ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea” (Evrei 9, 40).

Acesta este Crăciunul. Dumnezeu se face om ca pe om să-l înalțe la Dumnezeu. Dumnezeu trimite pe Fiul Său în lume ca să ne strămute pe noi în împărăția iubirii Sale.

La acest praznic vă îndemn stăruitor ca pe unde treceți să vă arătați și dumneavoastră prin fapte iubirea față de oameni. Căci prin marea criză prin care trecem, fără iubire nu ajungem la desăvârșire, iar fără Dumnezeu și fără rugăciune nu putem face nimic. Un popor care nu se roagă încetează să mai existe! ❖

Părintele Dinu Pompiliu

Cum așteptăm noi Crăciunul? Ce pregătiri facem noi pentru ziua aceasta mare din istoria mântuirii? Cum așteptăm noi pe Stăpânul Lumii, pe Stăpânul stăpânilor, pe Mântuitorul neamurilor? Va găsi Pruncul Iisus Hristos cu Sfânta lui Maică un colțisor curat și odihnitor în ieslea din Betleemul inimii noastre, sau aceasta este mânăjită și surpată și pustiiată de păcate și El nu va putea găsi în noi locașul cuviincios ca să-Și plece capul? Și dacă nu va găsi acest locșor curat ca aurul și înmiresmat cu smirna și tămâia smereniei și a rugăciunii, El nu va veni și nu Se va sălăslui în noi și atunci cu adevărat nu vom avea nici un folos de nașterea Lui. El va merge la alții, la aceia care îl așteaptă și îl doresc cu adevărat.

Betleem sau Efrata înseamnă „casa pâinii”. Și nu întâmplător are această tâlcuire. Cel ce vrea în aceste zile să

găsească pe Hristos, să meargă la Betleemul cel tainic, să se apropie de altar, unde este casa Pâinii vieții. Cel care vrea să prăznuiască după vrednicie Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos să se mărturisască și să se împărtășească.

Acesta este rostul Postului de patruzeci de zile, rânduit de Sfânta noastră Biserică, acela de a ne pregăti pentru Sfânta Mărturisire și Sfânta împărtășanie. Așa ne vom face și noi părtași la bucuria și pacea cântată de corurile îngerești deasupra staulului din Betleem.

Să-L așteptăm cu inima deschisă și bună și să-L chemăm cu dor: „Vino, Doamne Iisuse, Mântuitorule, și gonește de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră, Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre ca un bun și iubitor de oameni”. Amin. ❖

Părintele Sofian Boghiu

MITROPOLITUL PETRU MOVILĂ

Un precursor al Sfântului Paisie de la Neamț

Sfântul Ierarh Petru Movilă este una dintre cele mai reprezentative figuri ale Ortodoxiei din secolul al XVII-lea: neîntrecut teolog și cărturar, mare conducător al Bisericii, apărător al Ortodoxiei.

Avăzut lumina zilei la 21 decembrie 1596, la Suceava, în familia hatmanului Simeon Movilă, domn al Țării Românești (1601-1602) și Moldovei (1606-1607) și a soției sale Marghita. În amintirea străbunicului său Petru Rareș, pruncul a fost botezat Petru. Cu citirea cărților sfinte și cu frica de Dumnezeu a fost deprins mai ales de unchiul său Gheorghe Movilă, mitropolitul Moldovei.

După moartea tatălui (1607) împreună cu familia pribegeste prin Țara Românească și mai apoi se stabilește definitiv în Polonia. Învățătura începută în țară și-o va continua la vestita școală a „Frăției” ortodoxe din Lvov, unde va învăța și Mitropolitul Dosoftei, și la Academia Zamoiska. Studiază limbile latină, greacă, slavonă și polonă, la care se adăugă gramatica, poetica, retorica, dialectica, teologia. Face studii și la Sorbona.

Potrivit obiceiului nobililor polonezi, și-a însușit mânuirea armelor și a luat parte la două lupte ale polonilor împotriva turcilor, la Țuțora (1620) și Hotin (1622). În campania de la Hotin, unul dintre camarazii de arme ai viitorului mitropolit Petru Movilă a găsit un tetraevanghel de pe vremea Voievodului Ștefan cel Mare, aparținând Mănăstirii Neamț. Petru, în momentul în care a văzut acest sfânt odor,

s-a închinat, sărutându-l; apoi l-a răscumpărat de la camaradul său cu bani de aur și, purtându-l cu sine, a cinstit memoria străbunilor credincioși. În anul 1637 a donat acest tetraevanghel Lavrei Pecerska, lăsând însemnat la pagina trei testamentul prin care ținea să fie îngropat în această mănăstire.

La 15 august 1622, Petru vizitează marea Lavră Pecerska de lângă Kiev. Rămâne definitiv aici, căci chemarea lui Hristos devine mai puternică decât cea a lumii.

Este călugărit în 1627, este hirotonit, și devine curând stareț al Lavrei Pecerska. Pune bazele unui colegiu, pe care îl va transforma apoi în cunoscuta și apreciată

Academie duhovnicească din Kiev, unde va învăța mai târziu și Cuviosul Paisie de la Neamț.

În anul 1633 este ales Mitropolit al Kievului, al Galatiei și a toată Rusia (Rusia mică, adică Ucraina). A înființat tipografiile la Kiev și Lvov pentru a revigora cultura ortodoxă din Rusia, tipărint numeroase cărți de slujbă, de învățătură, de apologie ortodoxă, precum și traduceri ale Sfinților Părinți. Cea mai realizare pe tărâm teologic este „Mărturisirea de credință” ca răspuns la lucrările cu același nume a lui Meletie Smotrițki, cu vădite nuanțe catolice, și a celei atribuite patriarhului ecumenic Chiril Lucaris, tributare concepției calvine.

S-au organizat două Sinoade în care a fost expusă învățătura ortodoxă de credință din această „Mărturisire” creștină: la Kiev în anul 1640 și la Iași în 1642. Sinodul panortodox de la Iași a aprobat Mărturisirea lui Petru Movilă la data de 11 mai 1643, ea devenind în mod oficial Mărturisirea de credință a Bisericii de Răsărit.

Mitropolitul Petru Movilă a trecut la cele veșnice pe 22 decembrie 1646. A fost înmormântat în biserica cea mare a Lavrei Pecerska, unde odihneau și alți ierarhi ucrainieni. Din păcate în anii celui de-al doilea război mondial, bombardamentele au distrus biserica și au spulberat mormintele.

Biserica Ortodoxă a Ucrainei îl canonizează în anul 1996, iar Biserica Ortodoxă Română recunoaște oficial canonizarea în 2002, și-i rânduieste zi de prăznuire 22 decembrie. ❖

Sfântul Cuvios Nicodim cel Sfințit de la Tismana

A trăit în veacul al XIV-lea, a citorit mai multe mănăstiri românești și a format mulți ucenici isihaiști, care au îmbogățit viața duhovnicească a Bisericii noastre.

Era de neam macedo-român, născut la Prilep, în sudul Serbiei, prin anul 1320, fiind înrudit cu familia despotului Lazăr și a domnului Țării Românești, Nicolae Alexandru Basarab. După ce învață carte, se duce din tinerețe în Muntele Athos și se călugărește în Mănăstirea Hilandar, unde mai târziu ajunge egumen și chiar protoepistat în conducerea Sfântului Munte. Acolo cunoaște isihasmul și de aproape controversile teologice palamite.

Prin 1370-1371 a trecut în nordul Dunării, unde a ridicat Mănăstirea Vodița, cu ajutorul lui Vladislav-Vlaicu Vodă. În 1375 a fost trimis de cneazul Lazăr al Serbiei într-o misiune la Constantinopol. După această dată începe zidirea Mănăstirii Tismana, cu ajutorul domnitorului Radu I; ambele mănăstiri, Vodița și Tismana fiind conduse de el până la moarte, potrivit principiului

„samovlastiei” (conduse de propriul sobor, fără vreun amestec al autorității superioare bisericesti sau de stat), obținând numeroase hrisoave de danie din partea domnilor țării.

A purtat corespondență în probleme teologice cu un cunoscut reprezentant al isihasmului patriarhul Eftimie al Târnovei. Prin

1404-1405 a caligrafiat, pe pergament, un Tetraevanghel în limba slavonă, împodobit cu frontispicii și inițiale înflorate, probabil la Mănăstirea Prislop, în părțile Hațegului. Adunând în jurul său câțiva călugări luminați, a întemeiat la Mănăstirea Tismana o vestită școală de caligrafi și copişti de cărți bisericesti, renumită în toată Peninsula Balcanică. De aici, Cuviosul Nicodim conducea duhovnicește toate mănăstirile organizate de el și întreținea corespondență cu egumeni și ucenici din Athos, din Serbia și din Țara Românească, dovedindu-se un mare teolog și părinte duhovnicesc.

Pentru sfințenia vieții sale, Cuviosul Nicodim se învrednicise de la Dumnezeu de darul izgonirii duhurilor necurate și al vindecării suferințelor omenești. Mulți alergau la ajutorul lui, printre cei vindecați de Sfântul Nicodim se numără și fata regelui Sigismund, care era bolnavă de epilepsie.

A trecut la Domnul pe data de 26 decembrie 1406 la Mănăstirea Tismana. Biserica Ortodoxă Română îl canonizează în anul 1955. ❖

(Sursa - basilica.ro și *Patericul românesc*)

„Avem o țară unde au stăpânit odată
Vitejii daci, bărbați nemuritori
Și unde stau de veacuri laolaltă
Izvoare, văi și munți cu fruntea-n zări.
Avem troițe sfinte, altare și icoane
Și candeli ard cu mii de pâlpâiri...”
(Colindul „Avem o țară sfântă”)

COLINDA, NEMĂRGINITA BUCURIE

Pentru poporul român colinda sau colindul este bucuria nemărginită, ea poartă de veacuri și peste veacuri, cuvântul tainic al Nașterii Sfinte. Ea nu este comoară doar a neamului românesc, ca și doina, aparține patrimoniului mondial, așa cum a certificat UNESCO.

Primii colindători au fost păstorii, iar cel dintâi colind a fost vestirea Sfântului Arhanghel Gavril: „Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe Pământ pace, între oameni bună învoire”. Aceste cuvinte profeteau nașterea Mântuitorului nostru! Deci păstorii s-au bucurat de glasul îngerilor și de Semnul Ceresc.

Cuvântul colindă/colind provine de la latinescul „calendae” nume dat vechilor serbări păgâne de Anul Nou, când se făceau urări de belșug pentru noul an. În acea perioadă a anului romanii sărbătoreau „Nașterea Soarelui”. Cu acest prilej un grup de colindătoribărbați și tineri treceau pe la fiecare casă pentru a duce vestea, prin formarea unui cerc, ce reprezenta Soarele și cântau cântece.

Românescul colindă/colind nu provine direct de la latinescul „calendae” ci prin intermediul cuvântului bulgar „koleda”. Colinda este cântată de copii și reprezintă nu numai bucuria de a vesti Nașterea Mântuitorului, ci și continuitatea vieții, purtarea speranței, a credinței spre viitor. Ea este spusă și de alte categorii, în special feciori și bărbați maturi, iar mai recent de femei. Este foarte important să reliefăm faptul că această creație se cântă cu predilecție în familie ca semn al puterii acesteia, fundația cea mai trainică a nației române. Colindele sunt o sinteză a spiritului creator și religios al poporului nostru. Profesorul universitar Ion Bocșa, (renumit interpret de colinde și muzică populară) a cules numai din Transilvania 7000 de colinde (700 fiind cuprinse într-o lucrare monumentală premiată de Academia Română).

Aceste creații populare religioase, dar și laice- cele sacre predomină - se cântă începând cu intrarea în postul Crăciunului și până la Bobotează. De remarcat că noi românii avem colinde și de sărbătoarea Floriilor! Sărbătoarea Nașterii lui Iisus este un moment de înălțare spre Cel ce a fost și este nădejdea românilor ori unde ei s-au aflat: pe ogor la arat și semănat, pe schele la zidit, în adâncul minelor, pe câmpurile de luptă, la căpățaiul suferinșilor, în altare. De aceea vom întâlni colinde de bătrâni, pentru gazde, pentru agricultori, pescari, vânători, păstori, de cătănie, toate având referiri la Iisus, Maica Domnului ori la Sfinți.

În una din colindele cântate de profesorul Grigore Leșe, se spune:

„Nici o Sărbătoare nu-i
Ca Nașterea Domnului
Așa binecuvântată
Și de creștini așteptată
Părinții noștri-n vecie
Așteptau postul să vie
În tot postul să colinde.”

Colinda a fost a poporului, „aristocrații” nu colindau, oamenii de rând din josul satului, spune Leșe, umblau cu colinda. Ei cântă la casele unde-i lumină, căci în noaptea de Crăciun nimeni nu are voie să doarmă, iar porțile trebuie să fie „slobode”.

Pe Fiul trimis spre „a ne scăpa de rău” de Tatăl Său, se cuvine să-L întâmpinăm și să-L slăvim: „Căci Dum-

nezeu a iubit lumea încât pe Fiul Cel Unul Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică”(Ioan 3, 16). În aceste vremuri grele, de încercări și de multe ispite, dacă mulți am uitat de înțelepciunea Poporului Român, să repetăm în gând dar mai ales în comportament: „Căci cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și pătrunde până la despărțirea sufletului și duhului”(Evrei 4, 12).

Să ne bucurăm iar „în noaptea asta minunată” înălțând și dăruind colinde:

„Noi în seara de Ajun
Bun ești Doamne, Doamne bun
Lăudăm pe cel prea Bun
Bun ești Doamne, Doamne bun
Colindăm colind duios
Bun ești Doamne, Doamne bun
Domnului Iisus Hristos
Bun ești Doamne, Doamne bun!” ❖

Prof. Clement Gavrilă

CONCERT DE CRĂCIUN

Vă invităm în data de 20 Decembrie la tradiționalul concert de colinde. Începând cu ora 16.30 ne vor colinda elevii școlilor din parohia noastră, iar la sfârșitul programului lor Moș Crăciun va veni cu daruri pentru toți copiii cuminiți.

În jurul orei 18.00 protopsaltul Bogdan Marin ne va oferi cele mai frumoase colinde reunite într-un recital numit „La căsuța unde-i neaua până-n tindă”.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 20 - 27 DECEMBRIE 2015

ZIUA

ORA

SLUJBE/activități

Duminică 20 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sfinților Părinți după trup ai Domnului); (Genealogia Mântuitorului) Utrenia, Sfânta Liturgie
Mărti 22 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sf. Liturghie, Pomenirea Eroilor din decembrie 1989
Miercuri 23 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 23 decembrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 25 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Nașterea Domnului
Sâmbătă 26 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Soborul Maicii Domnului
Duminică 27 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Nașterea Domnului (Fuga în Egipt) Utrenia, Sfânta Liturgie

ICOANA MAICII DOMNULUI DE LA BETLEEM

Ceea ce ești Izvor a toată înțelepciunea îndrumă pașii noștri pe cărarea mântuirii, Stăpână, căci numai tu ai purtat în pântecele tău și ai născut pe Cel Ce a luat firea neputincioasă a lui Adam ca s-o înnoiască și să o așeze pe scaunul slavei cerești. În brațele tale ai purtat cu cuviință dumnezeiască pe Soarele dreptății, Cel Ce cu razele iubirii Sale de oameni luminează inimile celor ce se nevoiesc pe calea dobândirii virtuților. Pe Acesta roagă-L, Fericită, să ne dăruiască îndurările Sale, iertând nedreptățile noastre și așezându-ne la limanul viețuirii curate.

(Rugăciune la icoana Maicii Domnului Betlemita)

scării care duce în Peștera Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos.

Icoana este unică în lume atât pentru că Maica Domnului este reprezentată zâmbind, cât și pentru faptul că Pruncul său binecuvântează cu mâna credincioșii. Chipul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în această icoană debordează de nesfârșită afecțiune și liniște, iar zâmbetul ușor de pe fața ei veselește sufletele pelerinilor.

Nu există date precise despre originea icoanei. După tradiție, icoana a fost zugrăvită de către Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Icoana este îmbrăcată într-o ferecătură din aur și argint deosebit de frumoasă, împodobită cu pietre prețioase dăruite de țarina Ecaterina în urma unei minuni pe

care a făcut-o Născătoarea de Dumnezeu cu ea. Când a vizitat Țara Sfântă, țarina a dăruit veșmintele ei ca să fie „îmbrăcată” Stăpâna lumii întregi. A oferit chiar și bijuteriile personale, ca să fie așezate în icoană și a hotărât ca pe viitor țarinele să nu mai poarte rubine, încât acest lucru să rămână un privilegiu exclusiv al Maicii Domnului.

De-a lungul timpului, Icoana Maicii Domnului din Betleem a fost dusă în procesiuni atât în Țara Sfântă, dar și Grecia și Rusia.

Icoana Maicii Domnului Betlemita este prăznuită pe 26 decembrie, odată cu Soborul Maicii Domnului. ❖

Sursa – doxologia.ro

Din cer senin

*Din cer senin, un cor divin
Se-aude lin cântând.*

*Păstori cu har, pe culmi apar,
Albi miei în dar ducând.*

*O stea din zări, veghind cărări,
Spre depărtări arzând.
Conduce magi, cu daruri dragi,
În albi desagi ducând.*

*Și-un prunc plăpând, cu chipul blând,
Stă surâzând, tăcând.
Iar Maica Sa Îl legăna
Și toți se bucura.*

*Și cerul sfânt și-acest pământ
S-a luminat prin Prunc.
Și s-au sfințit și s-au slăvit
Acei ce L-au primit.*

*Iar noi văzând ne închinăm
Și chipu-I sărutăm.
Cu dor voim de-ai Lui să fim
Și-n veci să Îl slăvim.*

*Din cer senin, un cor divin
Se-aude lin cântând... ❖*

Un odor de mare preț al Bisericii Nașterii Domnului din Betleem este icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Betlemita, ce este așezată într-un frumos proschinitar, în dreapta

Când Dumnezeu se naște în suflete

nezeu. „Mi-a luat întâi părul foc, apoi spatele și mâna. Am simțit cum efectiv telefonul mi se topește în mână. În momentul în care focul m-a cuprins, am fost sigură că voi muri. Eram prinsă la mijloc, nu aveam scăpare. Eram sigură că voi muri. Mădălina Strugaru, care a murit, m-a invitat la concertul iubitului ei. Erau acolo oameni de toate vârstele: de la puști, la oameni de 40 de ani”, a povestit tânăra jurnaliștilor de la Observator.

Cât despre momentul izbucnirii focului și al întâlnirii cu divinitatea, Corina își amintește: „Abia când am văzut cât de repede înaintea am realizat pericolul. Mi-am tras tricoul peste gură, apoi am căzut jos. Eu nu sunt credincioasă. Sunt atee. Și a fost pentru prima dată în viața mea când am rostit numele lui Dumnezeu și i-am cerut ceva: i-am cerut să mă salveze. Și m-a salvat!”, spune tânăra care, odată cu infernul prin care a trecut în ziua de 30 octombrie, a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu.

„De atunci, îi vorbesc lui Dumnezeu. Nu știu dacă mă aude, dar mie îmi face bine. Cu siguranță m-a trimis acolo ca să învăț o lecție și cu siguranță m-a salvat pentru că mai am ceva de făcut aici!”, mărturisește Corina.

„M-am trezit în brațele unui bărbat care respira destul de greu”, a continuat tânăra, care nu a văzut chipul salvatorului ei. Speră însă că acesta este în viață. *(Ștefania Brândușa – O tânără salvată miraculos de la Colectiv...)* ❖

Corina Ioniță este una dintre tinerele care a reușit să scape cu viață din tragedia de la Colectiv. A fost rănită, tratată într-un spital din Anglia, dar acum a revenit acasă. Tragedia de Colectiv a fost momentul în care Corina, o atee convinsă, l-a descoperit pe Dumnezeu, cerându-i să o salveze.

Era în club cu prietena ei, când a izbucnit incendiul. A fost arsă și a leșinat printre cadavre, dar s-a trezit în brațele unui erou necunoscut.

A fost salvată și, după săptămâni de luptă într-un spital din Anglia, s-a întors acasă. Ea a povestit, în exclusivitate pentru Observator, cum, în fața morții, L-a descoperit pe Dum-